

F. t. Fiskerilov

skabes et fuldstændig ensartet lovgrundlag for kontroludøvelsen på fiskeriområdet. Dette vurderes at være en fordel både for de kontrollerede borgere og virksomheder og for de retsadværende myndigheder.

Hensigten med forslaget er således at fastlægge et klart og gennemskueligt lovgrundlag for kontroludøvelsen, hvilket dels vil sikre grundlaget for de kontrolleredes retssikkerhed og dels skaber grundlag for en mere effektiv kontroludøvelse.

Til § 117

Til stk. 1.

I stk. 1 angives hvem der kan udøve kontrolbeføjelserne efter loven. Det bemærkes, at det i de gældende fiskerilove er angivet, at ministeren kan uddelegere sine beføjelser om kontrol. En sådan bestemmelse er udeladt af forslaget, idet det følger af forslaget generelle hjemmel til delegation, jf. § 110, at ministeren kan delegere sine beføjelser efter loven. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring, idet det i praksis med den nuværende arbejdsdeling i Fødevareministeriet fortsat er Fiskeridirektoratet, som gennemfører fiskerikontrol og tilsyn.

Til stk. 2.

Forslagets kontrolbeføjelser i stk. 2 svarer fuldtud til de kontrolbeføjelser, som kontrolmyndigheden har efter de gældende love. Omfanget af beføjelserne svarer således til de gældende regler i saltvandsfiskerilovens § 38, reguleringslovens § 11, EU-bemyndigelseslovens § 4 og førstegangssætningslovens § 15.

Fødevareministeriet har i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget nøje vurderet nødvendigheden af at opretholde de allerede gældende kontrolbeføjelser. Det er i den forbindelse fundet nødvendigt fortsat at kunne gennemføre uanmeldt fiskerikontrol på fiskerifartøjer og virksomheder, der omsætter og opbevarer m.v. fisk for at kunne gennemføre en effektiv fiskerikontrol. Forslaget opretholder således kontrolmyndighedens adgang til mod behørig legitimation og uden retskendelse at foretage fiskerikontrol på de i forslaget nævnte fartøjer og virksomheder.

Det skal bemærkes, at den adgang, kontrolmyndigheden har til uden retskendelse at foretage rutinemæssig kontrol med overholdelse af fiskerilovgivningen, forudsætter, at det ikke konkret vurderes, at der foreligger en overtrædelse af fiskerilovgivningen. Foreligger en sådan mistanke fremsendes sagen til politiet, som kan foretage videre undersøgelser og efterforskningskridt.

Spørgsmålet om grænsen mellem kontrolmyndighedens (fiskerikontrollens) kompetence og politiets

kompetence er fastlagt i en instruks, som er udarbejdet i Fiskeridirektoratet. Instruksen er blevet drøftet med Rigsadvokaten, som i december 1997 tiltrådte den endelige instruks. Instruksen er udsendt til direktoratets decentrale enheder, som en del af direktoratets samlede instruksgrundlag.

Generelt gælder, at kontrolbeføjelsen til at foretage eftersyn uden retskendelse ikke vil ske i private boliger, med mindre det konstateres, at der foregår omsætning m.v. med fisk der. Kontrolbeføjelserne kan således i al væsentlighed kun udøves i forretningsmæssige lokaliteter.

Efter stk. 2 har kontrolmyndigheden, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til de fartøjer og virksomheder, hvor fisk omsættes m.v., jf. definitionen i § 3, nr. 4, af omsætning. Indholdet af bestemmelsen er, at kontrolmyndigheden, som led i sædvanlige kontrolopgaver og rutinemæssige og stikprøvebaserede eftersyn af fartøjer og virksomheder skal have umiddelbar og uhindret adgang til at kontrollere overholdelsen af loven, fællesskabsreglerne og de nationale regler, der udstedt til gennemførelse heraf.

Inr. 1 er der som følge af, at ferskvandsfiskeriloven er indarbejdet i loven indsat en beføjelse til, at kontrolmyndigheden kan færdes på private jorde i overensstemmelse med, hvad der gælder i ferskvandsfiskerilovens § 41, stk. 1. Beføjelsen er nødvendig til kontrol af fiskeriet i ferske vande.

Inr. 2 er det præciseret, at kontrolmyndighedens adgang til fiskerifartøjer også omfatter fartøjer, hvorfra der udøves rekreativt fiskeri. Der tænkes her også på de fartøjer, som medbringer grupper af lystfiskere på dagture eller lignende, hvor der er behov for kontrol af både betaling for lystfiskertegn og f.eks. overholdelse af reglerne om mindstemål for fisk.

Inr. 3 er det som følge af, at ferskvandsfiskeriloven er indarbejdet i lovforslaget, tilføjet, at kontrolmyndigheden kan føre tilsyn, hvor fisk opdrættes eller klækkes, idet der er udtrykkelig hjemmel til dette i ferskvandsfiskerilovens § 41, stk. 1, ligesom der er indsat hjemmel til også at kontrollere de virksomheder, som er pligtige til at indbetale afgifter i henhold til lovens § 102, i overensstemmelse med, hvad der gælder efter EU-bemyndigelseslovens § 10, stk. 4.

Efter nr. 4 har kontrolmyndigheden hjemmel til at åbne forsendelser indeholdende fisk. En tilsvarende hjemmel findes i ferskvandsfiskerilovens § 41, stk. 1.

Endelig er i nr. 5 indsat hjemmel til kontrol af det i § 127 omhandlede udstyr i overensstemmelse med, hvad der gælder i EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 10, 2. pkt.